

CASINO OOSTENDE

GROTE CONCERTEN EN RECITALS 1990-91 - MOZARTCYCLUS

met medewerking van

BBL

V.Z.W. Winterprogramma stelt voor i.s.m. Fonds G. Maes

12 oktober 1990 - KAMERCONCERT

I MUSICI (Italië)

«The best chamber orchestra in the world» (Arturo Toscanini)

Werken: Mozart, Händel, Bach, Vivaldi (De Vier Jaargetijden)

850 - 750 - 650 (750 - 650 - 550)

22 december 1990 - CONCERT VAN CONCERTOS

NATIONAAL ORKEST VAN BELGIE

Dir. Brian PRIESTMAN

solist: Philippe HIRSHHORN, viool - Atar ARAD, altviool

Werken: Mozart, Saliéri, Bach, Gossec

950 - 850 - 750 (850 - 750 - 650)

13 januari 1991 - OPENING MOZARTJAAR

LES VIOLONS DU ROY (Canada)

Direktie: Bernard LABADIE

Solist: Marc GRAUWELS, fluit

«Concert gewijd aan de 200ste verjaardag van de dood van W.A. Mozart».

850 - 750 - 650 (750 - 650 - 550)

24 februari 1991 - RECITAL

CHRISTIAN ZACHARIAS, piano (B.R.D.)

Werken: Bach, Beethoven, Mozart

750 - 650 - 550 (650 - 550 - 450)

27 april 1991 - CONCERT JEUGD & MUZIEK

HET SYMFONISCH JEUGDORKEST VAN ZEEUWS-VLAANDEREN (Nederland)

Direktie: Mathieu Meijs

Werken: Mozart

550 - 450 - 350 (450 - 350 - 250) - Leden Jeugd & Muziek: GRATIS

ABONNEMENT GROTE CONCERTEN & RECITALS 1990-91

Hoe kan men zich abonneren?

- Via de lokatiedienst van het Casino Kursaal: alle dagen open van 10 tot 13 uur en van 16 tot 19 uur.
- Via het telefoonnummer (059) 70 76 18 (10-13/16-19 u.).

*Ewig mooi. Vermoedelijk het mooiste concert
van het seizoen...*

CASINO KURSAAL OOSTENDE

12.10.90

VZW Winterprogramma Casino Kursaal stelt voor
i.s.m. Fonds G. Maes

GROTE CONCERTEN EN RECITALS

I MUSICI (Italië)

MOZARTCYCLUS '90-'91

Met medewerking van

BBL

I MUSICI

I MUSICI

In 1952 besloten twaalf jonge musici samen een kamerensemble te vormen en namen daarbij de toen nog ongewone beslissing om zonder dirigent te spelen. De basis was gelegd voor één der meest vooraanstaande ensembles uit onze tijd. De verklaring voor de kwaliteit en het succes van I Musici is eenvoudig in woorden maar toch nog altijd moeilijk te evenaren: stijl, meesterschap in technisch kunnen, stilistische eenvormigheid en eerlijkheid. Door de oude traditie om zonder dirigent te musiceren te hernemen, kozen zij bewust voor een speelwijze waarbij de inbreng van elk lid van het ensemble aan de basis ligt van een uiterst nauwgezette expressie. Hier klinkt dus niet de visie van één man, de dirigent. Dit uit zich in een uiterste concentratie die het mogelijk maakt de zuivere precisie van het strijkkwartet te combineren met de volle sonoriteit van het strijkenensemble. Nooit faalt de ritmische impuls; de meest delicate nuances krijgen hun rechtmatige plaats in het geheel van hun muzikale kunnen.

Het aandeel van I Musici bij de verspreiding van de barokmuziek is aanzienlijk. Vooral dank zij een hele reeks opnames (sinds 1986 exclusief voor Philips) konden zij een nieuwe belangstelling voor de oude muziek aanwakkeren. Daarom ook ontvingen zij in 1983 een platinaplaat met ingezette diamant voor de wereldwijde verkoop van meer dan tien miljoen exemplaren van de „Vier Jaargetijden” van Vivaldi.

In 1977 vierden I Musici hun zilveren jubileum en ontvingen bij die gelegenheid gelukwensen uit de muziekwereld, de internationale muzikpers, prominenten en het Vaticaan.

Het ensemble is normaal samengesteld uit zes violen, twee altviolen, twee cello's, een contrabas en een clavecimbel. Het oudste instrument dat zij meedragen is de contrabas van Lucio Buccarella (gebouwd in 1678). Enkele van de stichtende leden spelen nog bij I Musici.

Leden van het ensemble en de instrumenten die zij bespelen:

Federico AGOSTINI - viool (Francesco Pressenda, Torino 1830)

Antonio PEREZ - viool (Florenio Guidantus, Bologna 1736)

Arnaldo APOSTOLI - viool (Gennaro Gagliano, Napoli 1730)

Claudio BUCCARELLA - viool (Francesco Goffriller, Udine 1739)

Pasquale PELLEGRINO - viool (Carlo Tononi, Bologna 1727)

Walter GALLOZZI - viool (Matthias Klotz, Tirol 1742)

Luciano VICARI - altviool (Aloysio Marconcini, Ferrara 1776)

Massimo PARIS - altviool (Pietro Guarnieri, Mantova 1697)

Francesco STRANO - cello (G.B. Guadagnini, Milano 1755)

Aldo d'AMICO - cello (Giuseppe Guarnieri, Cremona 1726)

Licio BUCCARELLA - contrabas (Antonio Mariani, Pesaro 1678)

Maria Teresa GARATTI - cembalo

Met medewerking van

CONCERTO GROSSO IN FA GROOT OP. 6 NR. 9

Georg Frederic Händel
(Halle a/d Saale, 23 februari 1685 -
Londen, 14 april 1759)

Het blijft verleidelijk om de muziek van de twee grootmeesters van de barokmuziek, Bach en Händel, met elkaar te vergelijken. Alleen al omdat beiden in hetzelfde jaar geboren zijn! Alnaargelang wat men met een dergelijke vergelijking wil aanvangen, komt de ene er dan wel beter uit dan de andere. Bij dergelijke vergelijkingen vergeet men echter al te dikwijls voldoende rekening te houden met de zeer verschillende omgevingen waarin beide componisten leefden. Zo kan men inderdaad nauwelijks een vergelijking maken tussen bijvoorbeeld de Concerti Grossi van Händel en de Brandenburgse Concerti van Bach. Beide bundels zijn meesterwerken, vanuit een verschillende achtergrond geschreven, met verschillende doelstellingen en voor andere omstandigheden.

De Concerti Grossi opus 6 van Händel zijn naar vorm en stijl duidelijk geïnspireerd op het Italiaanse Concerto Grosso; in het bijzonder op deze van Arcangelo Corelli.

Händel had de bedoeling de 12 concerti van dit opus uit te geven. In 1739 verscheen een voorintekening in de Engelse kranten nog vóór de concerti allen waren voltooid. Volgens de data die in het handschrift genoteerd staan had hij per concerto slechts twee dagen nodig om de muziek uit te schrijven... Het mag ons dan ook niet verwonderen dat hij hiervoor af en toe teruggreep naar muziek die hij, of een ander componist reeds eerder had geschreven; een praktijk die toen gebruikelijk was (cfr. het clavecimbelconcerto van Bach verder in dit programma) en werd ingegeven door de verschillende omstandigheden waarbij de muziek moest uitgevoerd worden en door de tijdsnood die dikwijls onvermijdelijk was bij dergelijke opdrachten. Zo zijn er duidelijke verwijzingen naar de „Componimenti Musicali” van Gottlieb Muffat, een collectie van clavecimbelsuites die in het begin van 1739 werden uitgegeven. Anderzijds vormde de aangekondigde uitgave van het opus 6 (de uitgave zou in april 1740 verschijnen) geen beletsel om ondertussen fragmenten te verwerken in de tussenspelen van zijn „Ode for St.-Cecilia's Day” en in de Serenade „Acis and Galatea”.

Zonder ook maar enige afbreuk te doen aan de kwaliteit van deze Concerti, moet er gesteld worden dat Händel eerder een conservatieve stijlbenadering hanteerde. Zijn collega-componisten, zoals Corelli's leerling Geminiani (die ook in Londen verbleef) had belangrijke nieuwe elementen toegevoegd die Händel niet gebruikte: een vaste, vierdelige vorm en de toevoeging van een altviool aan de kleine groep van solisten waardoor deze samen een kwartet konden vormen. Het meesterschap van Händel ligt echter niet in vernieuwende tendenzen maar duidelijk in de rijke muzikale inspiratie die, vooral in het Largo van het concerto nr. 9 uitgroeit tot een melodisch aangrijpend spel tussen de solisten en orkest. Deze Concerti Grossi, in het bijzonder het nummer 6 van dit opus, bewijzen dat vernieuwing niet noodzakelijk is om een neerslag te vinden van een onbegrensde muzikale genialiteit.

CONCERTO VOOR CLAVECIMBEL EN STRIJKERS IN SOL KLEIN, BWV 1058

Johann Sebastian Bach
(Eisenach, 21 maart 1685 - Leipzig, 28 juli 1750)

In 1729 krijgt Bach de verantwoordelijkheid over het Collegium Musicum te Leipzig. Naar alle waarschijnlijkheid heeft hij de concerti voor een en meerdere clavecimbels voor dit ensemble geschreven. Want muziek was er nodig om aan alle opdrachten te kunnen voldoen en om enkele bijzondere solisten van muziek te voorzien: zijn zonen Wilhelm Friedemann en Carl Philipp Emanuel en zijn leerling Johann Ludwig Krebs. Wellicht ook om die reden greep Bach terug naar muziek die hij reeds eerder had geschreven en die slechts bewerkt hoefde te worden voor de nieuwe solisten. Zo is het concerto BWV 1058 een bewerking van zijn vioolconcerto in la klein, BWV 1041, dat hij uit Köthen had meegebracht en dat rond 1720 werd geschreven. Daarnaast zijn er nog andere concerti van Bach die in feite slechts bewerkingen zijn van eigen, eerder geschreven muziek of van muziek van Vivaldi.

PROGRAMMA

Georg Frederic Händel

Concerto grosso in Fa Groot op. 6 nr. 9

1. Largo
2. Allegro
3. Larghetto
4. Allegro
5. Menuet
6. Gigue

Johann Sebastian Bach

Concerto in sol klein voor clavecimbel en strijkers, BWV 1058

1. Allegro
2. Andante
3. Allegro assai

Wolfgang Amadeus Mozart

Divertimento in Si b Groot, KV 137

1. Andante
2. Allegro di molto
3. Allegro assai

PAUZE

Antonio Vivaldi

Le Quattro Stagioni (De Vier Jaargetijden)

La Primavera (Lente) in Mi groot, op. 8 nr. 1

1. Allegro
2. Largo e pianissimo sempre
3. Danza Pastorale (Allegro)

L'Estate (Zomer) in sol klein, op. 8 nr. 2

1. Allegro non molto
2. Adagio - Presto
3. Presto

Autunno (Herfst) in Fa Groot, op. 8 nr. 3

1. Allegro
2. Adagio
3. Allegro

L'Inverno (Winter) in fa klein, op. 8 nr. 4

1. Allegro non molto
2. Largo
3. Allegro

Met medewerking van

In deze concerten ontstaat er nauwelijks een dialoog tussen solist en orkest. Een concertante benadering is hier dus niet kenmerkend. Solist en orkest realiseren eerder een samenspel waarvoor beiden de noodzakelijke elementen voor een volwaardige samenklank aanbrengen. Toch blijft de aanpassing van de solistische partij – van viool naar clavecimbel – niet eenvoudig. Er is immers nogal wat verschil tussen de speelwijze op de viool en het clavecimbel!

Al in de eerste beweging (zonder tempo-aanduiding, maar duidelijk Allegro) van het Concerto BWV 1058 toont Bach zijn meesterschap om dit aanzienlijke probleem van de nieuwe instrumentatie op te lossen. De clavecimbelpartij is aangevuld met invulstemmen die kleine motiefjes van het thema verwerken. De linkerhand krijgt bovendien een onafhankelijke behandeling die soms samensmelt met het orkest. In het Andante groeit de solistische partij uit tot een volwaardige clavecimbelpartij. Merkwaardig genoeg klinkt de Finale (Allegro assai) even briljant en virtuoos in de versie voor viool als in deze voor clavecimbel. Hier toont Bach zich als een geniaal musicus: de technische kunstgrepen die normaal slechts op een viool uitvoerbaar zijn, zijn hier omgezet in een echte bravourtechniek voor klavier.

DIVERTIMENTO IN SI B GROOT, KV 137

Wolfgang Amadeus Mozart
(Salzburg, 27 januari 1756 - Wenen, 5 december 1791)

Mozart was zestien jaar toen hij, na zijn eerste Italiëreis, de drie Divertimenti KV 136 tot 138 schreef te Salzburg. De naam die eraan werd gegeven – divertimento – wijst op het verstrooiingskarakter van de muziek, eerder dan op de bezetting want deze muziek werd oorspronkelijk wellicht voor strijkkwartet geschreven. Stillistisch tonen deze divertimenti in de stemvoering nog invloeden van Johann Christian Bach en Joseph Haydn.

De opbouw van het Divertimento KV 137 is eerder uitzonderlijk. In plaats van tussen twee snelle bewegingen een langzaam gedeelte in te voegen, begint dit divertimento met een langzame beweging, een verbazend mooi en elegisch Andante, waarop twee vlugge bewegingen volgen: een briljant Allegro di molto, waarin het thema nauwelijks tot ontwikkeling komt, en een dansachtig Allegro assai waarin een mooi samenspel tussen de beide vioolgroepen tot stand komt. Deze muziek van Mozart is geschreven vanuit een moeiteloze superioriteit die blijkt uit de vindingrijke inspiratie en de schijnbaar eenvoudige, maar net daardoor meesterlijke kracht van een uitzonderlijk begaafd componist.

DE VIER JAARGETIJDEN

Antonio Vivaldi
(Venetië, 4 maart 1678 - Wenen, 28 juli 1741)

Door de 12 Concerti van zijn opus 8 te Amsterdam in 1725 uit te geven onder de titel „Il Cimento dell'armonia e dell'inventione" (Toetssteen voor welluidendheid en vindingskracht) onderlijnde Vivaldi de dualiteit van deze composities: het rationele van de vorm en de fantasie in de beschrijvende titels van de eerste vier concerten: de Vier Jaargetijden.

Het opus 8 is opgedragen aan de Boheemse vorst Graaf Wenzel von Morzin. Vivaldi voegde er de muziek van de Vier Jaargetijden aan toe om de Graaf, die deze muziek reeds kende en bewonderde, de beschrijvende teksten die het notenbeeld verduidelijken te kunnen meegeven. Deze teksten zijn fragmenten van vier sonnetten (waarschijnlijk van Vivaldi zelf). In de muziek vormen zij de citaten die klanknabootsingen en tekstschilderingen bij bepaalde instrumenten precies aanduiden.

De onsterfelijke geworden Vier Jaargetijden laten ons een vroege vorm van programmuziek horen: buitenmuzikale gegevens, natuurgeluiden, imitaties, vogelgezang of onweer; alle met muzikale middelen nagebootst en gesuggereerd. Deze muzikale expressievorm zou later nog navolging krijgen: bijvoorbeeld bij Haydn, Beethoven (de Pastorale Symfonie), Liszt en Richard Strauß.

Vivaldi kapselde deze muzikale indrukken in de gebruikelijke Concerto Grosso-vorm: drie delen (een langzaam deel tussen twee snelle bewegingen). Al is het aandeel van de solopartij voor viool aanzienlijk, deze concerten kunnen niet onder de soloconcerten worden ondergebracht. Het zijn veeleer ensemblewerken waarbij de solist ook in de tutti-passages een rol te vervullen heeft.

Het is eerder uitzonderlijk in de programmamuziek dat de verschillende klankschilderingen zich opvolgen binnen één enkele beweging. In de latere voorbeelden van programmamuziek wordt elke beweging meestal voorbehouden aan één enkele impressie die een eigen klankdecor meekrijgt. De verschillende beelden die in de Vier Jaargetijden opgeroepen worden, kunnen meegevolgd worden aan de hand van de citaten zoals ze uit de partituur zijn weergegeven:

La Primavera (Lente) in Mi groot, op. 8 nr. 1

1. Allegro: Giunt è la primavera (Ontwaken van de lente)
Canto degl'uccelli (Gezang van de vogels)
Scorrono i fonti (Het klateren van de bronnen)
Tuoni (Donder)
Canto d'uccelli (Gezang van de vogels)
2. Largo e pianissimo sempre: Il capraro che dorme - violino principale (De slapende geitenboer)
Mormorio di fronde e piante - violini (Het geritsel van bloemen en planten)
Il cane che grida - violi (De hond die blaft)
3. Danza Pastorale (Allegro)
(Landelijke dans)

L'Estate (Zomer) in sol klein, op. 8 nr. 2

1. Allegro non molto: Languidezza per il caldo (Loomheid, veroorzaakt door de hitte)
Il cucco (De koekoek)
La tortorella (De tortelduif)
Il gardellino (De distelvink)
Zeffiretti dolci (Zachte winden)
Venti diversi (Diverse winden)
Vento borea (De noordenwind)
Il pianto del villanello (De klacht van de jonge landman)
2. Adagio - Presto: Mosche e mosconi (Vliegen en bromvliegen)
3. Presto: Tempo impetuoso d'estate (Stormweer)

L'Autunno (Herfst) in Fa Groot, op. 8 nr. 3

1. Allegro: Ballo e canto de' villanelli (Dans en gezang van de landlieden)
L'ubriaco (De dronkaard)
L'ubriaco che dorme (De slapende dronkaard)
2. Adagio: Dormienti ubriachi (Slapende dronkaards)
3. Allegro: La caccia (De jacht)
La fiera che fugge (Het dier op de vlucht)
Schioppi e cani (Geweren en jachthonden)
La fiera fuggendo muore (Het vluchtende dier sterft)

L'Inverno (Winter) in fa klein, op. 8 nr. 4

1. Allegro non molto: Agghiacciato tremar tra nevi argenti (Beven van de kou in de ijzige sneeuw)
Orrido vento (Verschrikkelijke storm)
Correre e battere li piedi per il freddo (Lopen en trappen met de voeten van de kou)
Venti (De winden)
Battere i denti (Klapperen met de tanden)
2. Largo: La pioggia (De regen)
3. Allegro: Camminar sopra il ghiaccio (Lopen op het ijs)
Camminar piano e con timore (Voorzichtig vooruitgaan vol angst)
Cader a terra (Vallen op de grond)
Correr forte (Rennen)
Il vento siroco (De siroco)
Il vento borea e tutti li venti (De noorderwind en alle andere winden)

13 & 14/10/1990

20.30 u.

JOS BRINK

e.a. in de kabaretshow

ER WORDT GESTROOID!

750 - 650 - 550 - 450 F.

INFO & RES. (059) 70 76 18 (10-13u. / 16-19 u.)

ZATERDAG 27.10.1990 – AUDITORIUM, 20u.30

THE MOSCOW CLASSICAL BALLET & ORCHESTRA – U.S.S.R.:

ROMEO AND JULIET van PROKOFIEV – 125 ARTIESTEN

Na het triomf van BOLSHOI, ziehier het officieel gezelschap van het KREMLIN Paleis (Moskou), VOOR DE EERSTE MAAL IN DE BENELUX.

125 dansers en musici o.l.v. prima-ballerina (Bolshoi) NATALYA KASATKINA en topdanser (Bolshoi) VLADIMIR VASILYOV.

Naast een schitterend Corps de ballet beschikt dit ballet met fierheid over vele topsolisten, die vele eerste prijzen en gouden medailles wonnen tijdens internationale wedstrijden.

In Oostende waar zij het avondvullend romantisch ballet „ROMEO AND JULIET“ (PROKOFIEV), zullen vertolken, zal het publiek kennis maken met: TATIANA PALY, GALINA SHLYAPINA, VERA TIMASHOVA, STANISLAV ISAYEF en vele anderen.

Het MCB orkest staat onder leiding van ALEXEI VINOGRADOV.

Hun laatste toernee in Engeland en USA was een internationaal evenement. Voor wie een onvergetelijke avond wil doorbrengen, een buitenkans.

1.750 – 1.550 – 1.350 – 1.150 – 950 – 750 – INFO & RES. 059/70 76 18 (10-13 u./16-19 u.)